

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.606 van 5 februari 1998
in de zaak A. 75.346/VII-15.773.**

In zake : Joris DESCHEPPER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Joris DESCHEPPER op 14 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 mei 1997 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling houdende verwerping van zijn beroep tegen het besluit van 16 april 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij hem de exploitatievergunning werd geweigerd om een varkensfokkerij gelegen te Zedelgem-Veldegem, Veldegemstraat 24, uit te breiden tot 1.430 mestvarkens, 6 voedersilo's, 1 petroleumtank en 2 mazouttanks;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 25 november 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 december
1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
E. FRANCIS, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat B. ROELANDTS die, loco Advocaat B. BRONDERS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat door het arrest nr. 52.612,
van 30 maart 1995, het besluit van 4 oktober 1993 van de
minister vice-president van de Vlaamse regering en
Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting houdende
bevestiging van bovenvermeld besluit van 16 april 1992
van de bestendige deputatie van de provincieraad van
West-Vlaanderen, werd vernietigd omdat het op onwettige
wijze de vergunning weigerde op grond van onder meer het
motief dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle
dierlijke mest niet gewaarborgd was; dat het thans
bestreden besluit verzoekers aanvraag opnieuw afwijst,
onder meer omdat het bedrijf niet voldoet aan de
afstandsregels vervat in artikel 5.9.4.4.1.a, van het

besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II);

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker als enig middel aanvoert dat het gezag van gewijsde van het arrest nr. 52.612, van 30 maart 1995, van de Raad van State, "het algemeen rechtsbeginsel dat een vernietigingsarrest van de Raad van State ex tunc werkt", en artikel 7.3.0.1 van Vlarem II geschonden werden; dat hij ter zake aanvoert dat :

"... blijkt dat de minister, nadat zijn eerste beslissing d.d. 04.10.1993 was vernietigd, bij de tweede beoordeling van het dossier toepassing heeft gemaakt van de bepalingen van het Vlarem II (bis), zijnde de bepalingen die van kracht zijn op dit ogenblik.

Nochtans diende de minister, onder de vorm van het nemen van een nieuwe beslissing, de wettigheid te herstellen, hierbij rekening houdend met het tussengekomen arrest d.d. 30.03.1995 én zich terug plaatsend op het ogenblik dat hij zijn eerste en nadien vernietigde beslissing nam (...).

Wanneer de minister de zaak bijgevolg zou heropgenomen hebben in de toestand waarin ze zich bevond na het indienen van het beroep dat werd afgewezen door de bij arrest vernietigde beslissing, dan kon hij onmogelijk de bepalingen van het Vlarem II bis toegepast hebben.

Het beroep tegen de beslissing d.d. 16.04.1992 van de Bestendige Deputatie werd immers ingediend op 18.05.1992.

Op dat ogenblik was het Vlarem II nog onbestaande en waren het de regels van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming (ARAB) die werden toegepast inzake exploitatievergunningen.

In de bepalingen van het ARAB is geenszins sprake van minimale afstandregels waaraan een bedrijf dient te voldoen met het oog op het bekomen van een vergunning.

De ligging van het bedrijf van verzoeker kon derhalve geen reden zijn voor de minister om de gevraagde vergunning aan verzoeker te weigeren";

dat hij voorts betoogt dat het bestreden besluit ten onrechte de mestafzet beoordeelt zonder zich terug te plaatsen op het ogenblik dat de vernietigde beslissing genomen werd; dat hij ten slotte tracht aan te tonen "dat ook vandaag de door zijn bedrijf geproduceerde mest op een ecologisch verantwoorde wijze wordt afgezet";

3.2.1. Overwegende dat de terugwerkende kracht van vernietigingsarresten van de Raad van State niet lijkt te impliceren dat de verwerende partij, als orgaan van het actief bestuur, bij het nemen van de thans bestreden beslissing, de ten tijde van de eerste beslissing geldende wetgeving moest toepassen en niet de actuele;

3.2.2. Overwegende dat het onder punt 1 hierboven vermelde weigeringsmotief op zichzelf lijkt te volstaan om de bestreden beslissing te schragen en zelfs tot de weigering van de aanvraag lijkt te moeten leiden; dat verzoeker niet betwist dat de desbetreffende bepaling van Vlarem II("bis") in het bestreden besluit correct werd toegepast; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat derhalve aan de eerste voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijf februari 1900 achtennegtig,
door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

R. STEVENS.